

מלא העומר

גליון זה נתנדב לזכות מ.ב.מ. וזוגתו ח.ב.ש. להפקד בקרוב ובניקל בזש"ק וגמר חתימה טובה וכל מילי דמיטב

מליצי יושר מול מגיד פשע זייט מנדב פאר "מליצי יושר" 732-510-0560 gilyonmy@gmail.com

חזון יחזקאל

רבי יחזקאל ב"ר מרדכי זלמן אברמסקי זצ"ל:

הג"ר שלום אייון זצ"ל בעת הספדו בשעת הלוייה, הכריז: נצטויתי מאת רכיניו זצ"ל לפרסם, שהבטיח שימליץ טוב לכל מי שילמוד בספריו, וכן ימליץ טוב לכל מי שיפיץ את חידושי תורתו. (רבבות אפרים או"ח ח"ב עמוד רמ"ח, מלך ביפיו פרק מ"ב).

בן לאשרי

רבי יצחק ב"ר אשר אנשיל הוברמן הרב מרעננה זצ"ל כתב בספרו:

הנני מוסר מודעה שהחלטתי להתפלל בלי נדר בכל יום על כל אלה שיעיינו בספרי, ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעולם הזה ובעולם הבא. וכל הלומד בספרי יזכה לייראת שמים, והצלחה בכל טוב, בזה ובבא. וסגולה גדולה בבית לכל הדברים.

אבני נזר

רבי אברהם ב"ר זאב נחום בורנשטיין זצ"ל הבטיח קודם פטירתו:

אם ילמדו בספרים שלי, אהיה למגן ולעזר גם אחר פטירתי ממש כמו בחיים. (ארץ צבי להגה"ק מקו"י גלוב עה"ת עמוד רמ"ב).
וכן כתב האבני נזר בעצמו (אבה"ע סימן קכ"ב) וז"ל: אם היה מעיין בדבריי מעט עיון היה מרויח לו טובה הרבה.

מלא העומר

רבי אריה לייב ב"ר משה ציניץ זצ"ל ביקש קודם פטירתו שיתנו לו דף, ורשם בשארית כוחותיו:

מי שישתדל בהדפסת ספרי אהיה לו למליץ. וכ"כ הגה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין וז"ל: הבטיח הגאון שיעשה טובה לכל המשתדלים והמסייעים בהוצאת חיבוריו לאור, וכן היה באמת שעשה טובה לכולם. (הקדמה למלא העומר)

זרע שמשון

רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זצ"ל הבטיח למי שילמוד בספריו:

תשלומי חן וחסד ושלמא רבא מן שמיא ועיניכם תראנה ובנים בני בנים כשתילי זיתים סביב לשולחנכם, חכמים ונבונים ובתים מלאים כל טוב, גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם וכו', בני חיי ומוזוני טבי.

די שטערקסטע סגולה פאר אלע פראבלעמען

פארוואס האב איך פראבלעמען אין שטוב? פארוואס גייט מיך אזוי שווער מיט פרנסה? פארוואס האב איך צער גידול בנים? פארוואס קען די דאקטער מיך נישט העלפען? פארוואס האב איך נישט קיין מזל?

ווייל די מקטריגים לאזען נישט אז מיינע תפילות זאלען נתקבל ווערען וואס איז די עצה? זיך איינקויפען מליצי יושר!

תירוץ

זייט מקיים די צוואה פון די זרע שמשון, די פלאצקע גאון, די אבני נזר, רעננה רב, און ר' יחזקאל אברמסקי זצ"ל, וואס האבען מבטיח געווען צו זיין מליצי יושר פאר ווער עס וועט פארשפרייטען אדער לערנען זייערע ספרים.

זרע שמשון

לע"נ ר' יוסף מנחם ב"ר יונה ווייס ז"ל נלב"ע ו' תשרי

עץ הדעת. כתב בספר עמודיה שבעה בשם הרמ"ע, שכל הנשמות היו תלויות באדם הראשון כשאכל מעץ הדעת, יש בפיו יש בראשו וכו', וכולם שמעו והלכו אחר עצת חוה, ונהנו מאותה אכילה. אבל משה היה תלוי באדם הראשון בצוארו בפנים במקום הקנה - מקום שלא נהנה כלל מאותה אכילה, שהקנה אין בו לא אכילה ולא שתיה, עכ"ד.

והנה רש"י כתב (ריש פ' מטות) וז"ל: משה נתנבא ב"כה אמר ה' כחצות הלילה", והנביאים נתנבאו ב"כה אמר ה' ", מוסיף עליהם משה שנתנבא בלשון "זה הדבר". ופירשו המפרשים, לפי שהשכינה היתה מדברת מתוך גרונו של משה, לכן היה מתנבא בלשון "זה הדבר". אמנם צ"ב מדוע דוקא משה זכה שתהיה השכינה מדברת מתוך גרונו. ברם לפי הנ"ל מובן, דמשום כך זכה שהשכינה היתה מדברת מתוך גרונו, כי הוא היה בגרונו של אדם הראשון במקום שאין בו הנאה, ולכך לא פגם בו כלל חטאו של אדה"ר, וזכה לדרגה זו, משא"כ שאר נביאים. (זרע שמשון פ' מטות).

בזעת אפיך תאכל לחם. הנה לעתיד לבוא יהיה ברכה ולא יצטרכו ישראל לטרוח במלאכה עבור פרנסתם, וכן היה גם בתחילת הבריאה, לולי שחטא אדם הראשון שנענש ונגזר עליו "בזעת אפיך תאכל לחם". וגם עכשיו אם כל ישראל יהיו צדיקים, אזי לא יצטרכו כלל למלאכה, ויתקיים תמיד "ושבתה הארץ שבת לה" (ויקרא כה:ג), דמלאכתן יהיו נעשית מאליה בלי צורך לעבוד את הקרקע וכמו שיהיה לעתיד.

אבל זה דוקא בזמן שכל ישראל צדיקים, דאז לא יצטרכו לעבוד כלל בקרקע, כי מלאכתן יהיו נעשית מאליה, אבל אם יש רק צדיק יחיד, אז אינו רשאי לבטל מעבודת הקרקע, שהרי אינו ראוי שיעשו לו נס, וגם אינו רשאי להטיל עצמו על הציבור, ולכך מוכרח הוא לטרוח ולעמול. ולכך כתיב (שם) "שש שנים תזרע שדך" בלשון ציווי, כי מחויב בכך, וגם נאמר בלשון יחיד, כי דיין זה רק על היחיד, ברם הרבים אם יהיו צדיקים לא יצטרכו לעבוד כלל. (זרע שמשון בהר).

צ'לז העופר

לע"נ אדמו"ר ר' יעקב ישראל קארץ ב"ר מרדכי בן ציון מזעוויהל טשעלס, נלב"ע ט' תשרי

וויצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים. כתיב (תהלים קט"ו): "עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם", נקט "ידי אדם", ולא "מעשה אדם", ומובן לפי מה שאיתא בזה"כ (ח"ב דף קצב.) עה"פ (שמות לב:ד) "ויקה מידם", שאהרן לא נשמר, שאילו נתן הזהב על גבי קרקע, לא היה מצליח מעשה שטן, ועל ידי שנטל "מידם", הצליח מעשה שטן ובא בו רוח חיים, ע"ש. וא"כ יש לומר דכתיב בדקדוק "מעשה ידי אדם", שצריכים לזהר שלא להעמיד העבודה זרה על הקרקע, רק בידיים יפעול להמשיך רוח הטומאה המדבר בם. וזוה יובן מה שכתוב "ויצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים", להבדיל אלפי אלפים הבדלות שמעשה ידי זרים לא יצלח על פני האדמה, לולי שהיה מעשה ידו יתברך. (הגדה של פסח פיסקת לא לנו).

ויחר לקין מאוד ויפלו פניו. מובן לפי דברי האריז"ל, דע"י הכעס, טורף נפשו באפו, ומסתלק הנפש. א"כ ק"ו קין שהיה כעסו שלא כדון, לכן "ויפלו פניו" היינו צלם אלהים שמצד הנשמה, כי נסתלקה הקדושה ממנו. (קומץ המנחה קרח).

קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה. ב' במסורה, דין, ואיך "על כן הם צעקים" (שמות ה:ח). ונראה, דהנה קין היה ראש לרוצחים (אסת"ר פתיחה י'), והגביר כח הרציחה, לכן גם המצריים היו רוצחים, שטבעו תינוקות, לכן "על כן הם צועקים", רוצה לומר ש"ע"י שרצח קין, הגביר כח הסטרא אחרא הוא המצריים שהיו רוצחים, כמו שאמר "אם בן הוא והמיתן אותו", וכן הטביעו תינוקות.

ומפניך אסתר וגו' והיה כל מוצאי יהרגני. מי שהוא מושגח מן המלך ביתר שאת, כולם מוכנים להיטיב לו, יען כי רצון המלך הוא, ומסתמא כן להיפוך, אם המלך חפץ ברעתו, אז כולם מריעין לו. וזוה שכתוב בקין "ומפניך אסתר", שאם אהיה נדון בהסתרת פנים ממך, אז "והיה כל מוצאי יהרגני". (מלא העומר שמות א:יז).

ויקחו להם נשים מבל אשר בחרו. הוא יתברך ממליץ כי יצר לב האדם רע מנעוריו, ואמרו (קידושין ל:): בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין, ואם כן אחר שלא היה להם התורה, כמעט יצרם תקפם, ואינם בני בחירה לדחות רוע היצר. אך הכל בשיקול אל דעות יתברך שמו, איזה עבירה האדם עושה מצד הכרחית היצר הרע, ואיזה עבירה האדם עושה מצד הבחירה, והיו יכול לכבוש היצר הרע. לכן נאמר בדור המבול "ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו", שלא תאמר שהיו מוכרחים במעשיהם שיצרם תקפם, ולזה אמר "מכל אשר בחרו", שהיה זה בבחירתם, והיה בידם לכבוש היצר הרע. (מלא העומר וירא).

אבני מר

לע"נ הרה"ק ר' חיים בן הרה"ק ר' יחזקאל שרגא זצ"ל מערץ

איסור חפצא ואיסור גברא. הנה מכבר שמעתי גדולי עולם שנתקשו במה שכתב הריטב"א (נדרים סוף פ"א) דכל איסורי תורה איסורי גברא המה. ולכאורה יפלא לומר על נבילה ושקצים ורמשים שאינם איסורי חפצא.

והנראה לי בענין זה, כי איסור גברא נאמר על מעשה אשר פוגם מעלת האדם, כמו שקצים ורמשים, דכתיב (ויקרא יא:מג) "אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם". וכתיב

סיפור

כשהתחיל הרה"ק ר' אברהם שנתפרסם אח"כ בשם המגיד מטריסק **צוק"ל** להנהיג נשיאותו, בא לפניו אברך אחד מאנשי שלומו שהיה מחשוכי בנים רח"ל, וחותרו היה מאנשי שלומו של הרה"ק ר' שלום **מבעלזא צוק"ל**, ופעם אית התנצל לפני הרה"ק מבעלזא על דבר בתו, וציווהו להביא אליו את חתנו, ותיכף בקבלו ברכת השלום, אמר לו הרה"ק דאסור לו לבוא בקהל (דברים כג:ב), ותיכף יגרש את אשתו. אמנם האברך היה דבוק מאד ברבו המגיד מטריסק, ולכן השיב להרה"ק מבעלזא שמאד היה חפץ לציית לדבר קדשו, אבל היות שהמגיד מטריסק הוא רבו מובהק, לא יוכל לעשות דבר כזה בלי שאלת רבו והסכמתו, ופטרם הרה"ק לשלום. והאברך נסע משם להמגיד מטריסק וסיפר לו כל דברי הרה"ק מבעלזא, והשיבו המגיד מטריסק: זה אינו מזיק, השי"ת יעזור לך בבנים של קיימא¹. ופטרו לשלום.

האברך נסע לביתו, אבל עבר עוד זמן מה ולא נוסע בבנים, וכשנסע חותנו עוד הפעם לבעלזא והתנצל לפני הרה"ק כנ"ל, ציווהו עוד פעם להביא אצלו חתנו, והוכרח האברך ליסע עוד הפעם עם חותנו לבעלזא, וכשבא לפני הרה"ק נתן עליו בקול שאגה: תיכף תראה לגרש את אשתך, כי אסור אתה לבוא בקהל ישראל. האברך השיב גם עתה: הנני מוכרח מקודם ליטול רשות מרבי המגיד מטריסק, ונסע מבעלזא לטריסק, אמנם המגיד מטריסק אמר לו עוד הפעם שלא יחשוש מאומה כי בעזר ה' יהיה לו בנים של קיימא, ופטרו לביתו לשלום. אכן גם עתה עבר איזה זמן ולא נפקד, ונסע חותנו עוד הפעם לבעלזא והתנצל לפני הרה"ק, ואמר לו בקפידא: עדיין לא גירש את בתך? תיכף תביא אותו לכאן. ונסע לביתו וסיפר זאת לחתנו, ומובן מאליו שלא רצה לנסוע לבעלזא, אך אחר הפצרות ואיומים גדולים פעל אצל חתנו שיסע עמו עוד פעם לבעלזא. ובבואם לפני הרה"ק מבעלזא, צעק עליו בקול רעש גדול: אתה הפושע ישראל, עד מתי לא תציית לדברי לגרש את אשתך, ואתה מדמה עוד שהנך חסיד, תדע שאם עתה לא תציית לדברי מרה תהיה אחריתך.

האברך נתפחד מדברי הרה"ק ואמר לו בתחנונים: בכל רצוני הייתי מציינת לדברי קדשו, אבל מה אעשה שרבי המובהק המגיד מטריסק ציוה אותי שלא אגרשנה וברכני בבנים של קיימא, אמר לו הרה"ק: מי הוא רבך? זה האברך מטריסק? אנחנו אין מכירים אותו! אני מצוה אותך שתגרש את אשתך תיכף בבואך לביתך.

והשיב האברך עוד הפעם שמוכרח מקודם ליטול רשות מרבו, ואם יסכים לזה, יציית דברי קדשו, ונסע משם תיכף לטריסק וסיפר להמגיד איך שהרה"ק מבעלזא הקפיד עליו מאד ואיים עליו אם לא יציית לדבריו, וכשאמר לו שרבו אינו מרשה לו, אמר לו שאינו מכיר המגיד. השיבו המגיד: הוא אומר שאינו מכיר אותנו, אבל אנחנו מכירים אותו, על כן תיסע אליו ותאמר לו: סימן שראינו אותו בזה הראש השנה בעת התקיעות בלבוש זכריה הנביא.

האברך נסע תיכף חזרה לבעלזא ואמר להרה"ק את דברי רבו, והסימן שאמר לו, ונתפעל הרה"ק ואמר: כן כן, כל כך הוא יודע, אם כן אסכים לדבריו, והנני ג"כ מברך אותך בבנים של קיימא. והאברך נפקד באותה השנה בבן זכר. זכות הצדיקים יעמוד לנו שנושע גם כן בבנים של קיימא לעבודתו וליראתו אמן כן יהי רצון. כל זה שמעתי מאיש מהימן ששמע מנכדו של האברך הנ"ל שנסע להרב הקדוש רבי יעקב אריה (בנו של המגיד מטריסק) אשר מנוחת כבודו בהרובשוב צוק"ל². (בן לאשרי ח"ג אות ב').

1. ז"ל אגרות משה (אבה"ע ח"ב סימן ג'): לא מצינו שנאמרה הלכה מסיני מי הוא פצוע דכא וכרות שפכה, אלא שהדין דאורייתא הוא שמי שאינו מוליד ע"י פציעה ודיכה וכריתתה הוא איסור הלאו, ומסרה התורה לחכמים באומדנותם שיאמרו מי הוא מהם שאינו מוליד, שלכן תלוי כשנשנתנה הטבע במי שאינו מוליד באותו הזמן, עכ"ל. ויש לעיין במי שאינו יכול להוליד ע"פ הטבע, ורק על פי ברכת צדיק שגורו והקב"ה מקיים, אם הוא בכלל האיסור.

2. תפילת רבינו הבן לאשרי לא נתקבלה ולא השאיר אחריו זש"ק, אבל תפילתו מועיל לדורות הבאים, ובפרט להמקיימים צוואתו ולומדים את ספריו.

מקח בלייבט מקח!

פארשפרייטען גליון מליצי יושר איז נישט נאר א סגולה, עס איז אויך א מקח!
זייט מנדב פאר גליון מליצי יושר און קויפט זיך איין מליצי יושר!

לכבוד מערכת גליון מליצי יושר

אלפי תודות על הכנת הגליון כל שבוע לאלפי ישראל המשתוקקים ומצפים לישועת ה' בזכות צדיקי עולם הקרויים חיים.

הנה שמעתי מידיד נפשי, דבהיותו אומלל חשוך בנים ל"ע, והזכיר עצמו אצל הרה"ק מסקולען זצ"ל, אמר לו הרה"ק: "דריי זיך דא, כדי ווען עס וועט זיין א עת רצון, זאל איך דיך קענען העלפען". (תסתובב כאן, כדי שאוכל לעזור לך כשיהיה עת רצון). ואמר ידידי להרה"ק: אני גר בקרית יואל, ואני עובד קשה כל היום, והדרך הלך וחזור זה ארבע שעות. אמר לו הרה"ק: לכל הפחות שתי פעמים בשבוע תהיה כאן.

וכן ידוע מהרה"ק מריבניץ זצ"ל שאמר כמה פעמים בעת שרצה להמשיך ישועה: "מען דארף פאר דעם א עת רצון".

וא"כ הלומדים הגליון בקביעות, אז הצדיקים בעולם העליון כשרואים עת רצון, אז "שטעלן זיי א פיס", ואומרים לבי"ד של מעלה:

עד כאן!! אין אנו מסכימים עוד לזה, המצב צריך להפסיק, הוא כבר סבל יותר מדי, ועכשיו הגיע הזמן שישתנה מזלו לטובה.

נא להדפיס מכתב זה, כי זה יהיה לתועלת הרבים.

ש.ז.ט.

קרית יואל

ויאמר אלקים נעשה אדם. הנה מה דפסוק זה הוא פסוק כ"ו, שגימטריא הוי"ה - מדת הרחמים, הוא משום דאמרו חז"ל דבתחילה עלה במחשבה לבראותו במדת הדין, וראה שאינו מתקיים, שיתף מדת הרחמים והקדימו למדת הדין, הדא הוא דכתיב "ביום עשות ה' אלקים".

ולכן הפסוק "נעשה אדם" שזהו עיקר הבריאה, הוא פסוק כ"ו מדת הרחמים.

ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. עיין בעל הטורים, ולעניות דעתי יש להוסיף עוד, דסופי תיבות של "ויפח באפיו נשמת חיים", הוא "חומת". והכוונה בזה, דמה שנברא מן האדמה, תגרור אותו חומר לתאוות גשמיות, לכך נפח בו נשמה להיות לו לחומה להגן עליו שלא ישתקע בגשמיות.

סיני, ועל השבועה לא נפטר משום אונס, כיון שחל השבועה אף קודם שהגיע זמן פסח, ואז לא אנוס היה.

בן לאשר

לע"נ הרה"ק ר' חיים בן הרה"ק ר' יחזקאל שרגא זצ"ל מערץ

את שני המאורות הגדולים. אמרו חז"ל (ילקוט שמעוני רמז מ"ד): שאלו תלמידיו את רב יוסף מהו עזאל, אמר להם, כיון שעמדו דור המבול ועבדו עבודה זרה, היה הקב"ה מתעצב, מיד עמדו שני מלאכים שמחזאי ועזאל ואמרו לפניו: רבש"ע, הלא אמרנו לפניך כשבראת את עולמך מה אנוש כי תזכרנו וכו'. אמר הקב"ה להם: גלוי וידוע לפני אם אתם שרויין בארץ היה שולט בכם יצה"ר והייתם קשים מבני אדם. אמרו להקב"ה: תן לנו רשות ונדור עם הבריות ותראה איך אנו מקדשין שמך. אמר הקב"ה להם: רדו ותדורו עמהן, מיד קלקלו עם בנות האדם וכו'. מיד ראה שמחזאי ריבה אחת ושמה איסטהר, נתן עיניו בה, אמר לה: השמעני לי. אמרה לו: איני שומעת לך עד שתלמדני שם המפורש שאתה עולה בו לרקיע בשעה שאתה זוכרהו, למדה אותו שם, הזכירה אותו ועלתה לרקיע ולא קלקלה. אמר הקב"ה הואיל ופרשה עצמה מן העבירה, לכו וקבעוה בין שבעה כוכבים הללו, כדי שתזכו בהן לעולם, ונקבעה בכימה, ע"כ. ונראה שנרמז זה ב"את שני המאורות הגדולים" ראשי תיבות "האשה", ו"את" לשון טפל, שהקב"ה קבעוה בין המאורות כטפלה להן, וליכא מידי דלא רמיזא באורייתא.

ב אבא הגר"י ענגיל (לקח טוב כלל ו' אות ג' ד"ה ואמנם נלע"נ) נסתפק בזה, וז"ל: יש מקום ספק בזה אם מצות הנוהגות בזמנים מיוחדים, כל עיקר החיוב שלהם הוא רק בשעת זמן המצוה, ועל דרך משל מצות סוכה ולולב חל החיוב על האדם רק בסוכות, וקודם לזה אין עליו ענין החיוב, או דלמא מאז שנעשה גדול, החיוב מוטל עליו לקחת לולב ולישב בסוכה בזמנו, ואין שום חילוק בין לפני הזמן לתוך הזמן רק לענין הקיום בפועל, שהקיום בפועל הוא רק בתוך הזמן, ומפאת הקיום בפועל הוא שנקראו מצות הזמניות "מצות עשה שהזמן גרמא", לפי שאינם דומים לשאר מצות שקיומם תמיד, אבל ענין החיוב אין שום חילוק בו בין לפני הזמן לתוך הזמן וכו', עכ"ל. וע' בצפנת פענח (פ"ה שבועות ה"טו"ש) כתב דחלוק איזה מצוה, וז"ל: הנה באמת יש נפ"מ בין מ"ע, שיש מ"ע שהחיוב חל עליו רק בזמנו, אבל קודם לכן אין עליו חיוב כלל שיעשה המצוה בזמנו, ויש שאף קודם לזה, מחויב לראות שכשיבוא הזמן יקיים המצוה, עכ"ל, וע"ש עוד.

(שמות כב:ל): "ואנשי קודש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו". כי לפי מעלת ישראל אין נבילות ושקצים ראויין להם, וזה "איסור גברא". אבל נהנה מהקדש או זר שאכל תרומה, הוא להיפך, שמתקרב אל דבר שהוא למעלה ממדריגתו, כי איך יקרב זר אל תרומה, והדיוט אל קדשי שמים, וזה איסור חפצא, שפוגם בחפצא. (אבנ"ז או"ח סי' ל"ז אות ג').

החיוב לקיים מ"ע שהזמן גרמא הוא גם קודם הזמן. כתב האבני נור (או"ח סימן שכ"א) בנוגע חיוב קרבן פסח, דאסור לטמאות עצמו קודם יו"ט פסח, כי אז לא יוכל להקריב הקרבן פסח, ואין לומר דמקודם פסח עדיין אינו מחויב, וביו"ט פסח אנוס הוא, אלא מחויב להיזהר מקודם שלא יטמא. והטעם הוא, דהחיוב לקיים כל התורה הוא חיוב תמידי, דכבר היום מחויב להקריב קרבן פסח בזמנו. וכן הוא בכל המצוות, דכבר בתחילת השנה מחויב לאכול מצה בליל פסח, ולכן מי שנתעצל להכין מצה לליל הפסח, נחשב כמבטל מ"ע, כי כבר מחויב קודם פסח באכילת מצה בליל פסח.

וז"ל: טמא בפסח לא פטור הוא מלעשות, רק פטור הוא מעונש, שאינו יכול לעשות פסח שראוי לאכילה, אבל מחויב הוא לעשות אם היה יכול, ודומה לפומיה דכאיב ליה (ע' יבמות סו:). על כן מחויב תחילה להיות טהור אף דעדיין לא רמיא חיובא וכו', וטעמא שמחויב להיות טהור אף דלא רמיא חיובא עליה, הוא משום דמושבע מהר סיני לעשות המצוות כל אחת בזמנו, ושבועה חל אף קודם הזמן וכו', לכן במטמא עצמו קודם פסח, אע"ג כשמגיע פסח אנוס הוא ורחמנא פטריה מעונש, מכל מקום לא עשה כדון, שהרי מחויב לעשות פסח ונתחללה שבועת הר

א וכ"כ בשערי ישר (ש"ג פכ"ה בד"ה ונלע"ד) וז"ל: כל האיסורים מה דאסור לן רחמנא, כוונת התורה היא למנוע אותנו מליהנות מאיסורי חלב ודם, ואין הכוונה משום המאכלות האסורות גופא, אבל בהקדשות כוונת התורה גם בשביל דבר המקודש שלא יתחלל ע"י השתמשות של הזר. וכ"כ הגר"ש שקאפ בהגהותיו לספר דרך הקודש (שמעתתא א' פ"א), וז"ל: בעיקר החילוק בין איסור גברא לאיסור חפצא לא ביארת כלום, דאיך נבין ההבדל שהחפץ אסור על האדם או שהאדם אסור מן החפץ. ובביאורי אמרתי בזה ציור מורגש, שבדברים המקודשים כוונת התורה להרחיק החפץ שלא יחולל ע"י זר, ובחלב ודם הכוונה שלא יתגאל האדם במאכלות אסורות.

עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה מה שהבטחתנו!

פאר א נדבה פון \$120 פאר גליון מליצי יושר

וועט מען מודיע זיין ביי די ציונים פון די פלאצקע גאון - ווארשא, אבני נזר - סוכאטשוב, בן לאשרי און חזון יחזקאל - הר המנוחות

אז איר האט מקיים געווען די צוואה, און יעצט איי די צייט פאר זיי מקיים צו זיין זייערע הבטחה!

ועוד תקנה אחרת "ויהי האדם לנפש חיה" ראשי תיבות "חלה", פירוש תפילה, שיתפלל לה' שישפיע בנשמתו שתורהו דרך הטובה. על כן סופי תיבות "האדם לנפש חיה" הוא "משה", דתורתנו הקדושה נקראת על שמו, כדכתיב (מלאכי ג') "זכרו תורת משה עבדי", ואמרו רז"ל (קידושין ל:) אם פגע בכך מנוול זה משכהו לבית המדרש.

מען יחזקאל

לזכות ח.ב.פ. ומשפחתו להצלחה בכל ענינים

והיו לאותות. אמרו בסוכה (דף כט.) בשביל ארבעה דברים מאורות לוקין, על כותבי פלסתר, ועל מעידי עדות שקר, ועל מגדלי בהמה דקה בארץ ישראל, ועל קוצצי אילנות טובות. וכתב רש"י: לא שמעתי טעם בדבר. ואולי מפני שאלה עושים במחשך מעשיהם, כגון כותבי פלסתר ומוציאים דיבה על אנשים תמימים, ומסתירים את עצמם מבלי רשום את שם הכותב עליהם, ואי אפשר להתיצב כנגדם פנים אל פנים ולהכחישם. וכן מעידי עדות שקר הדבר מכוסה, ואין ידוע אם אומרים אמת או שקר. וכן מגדלי בהמה דקה ורועים בשדות אחרים ואין רואה, [שבמקום שיש רואים הם שומרים את צאנם מלרעות בשדה אחר שלא יתחייבו בתשלומי נזקם], וכן קוצצי אילנות טובות ומכסים את פשעם ואומרים שצריכים למקומם. ולזה מאורות לוקין, ירח וכוכבים היינו השמים מתכסים בעבים וחשך יכסה ארץ. אי נמי, איזה כוכב מתעה, או איזה כוכב שביט מבדיל באופן כזה שאין אור החמה מגיע אל הלבנה, ומונע את הלבנה מלקבל את קרני השמש. אמנם נכון הדבר שיש לדעת מראש זמן ליקוי לבנה או ליקוי חמה, אבל כל זה בליקוי התלוי בסיבוב השמש והירח, ומהלכם ידוע, ועליהם נאמר "ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור", ויש להביאו בחשבון. אבל הליקויים המתרחשים ע"י כוכבים נבוכים אלה, הם מתרחשים לרצונו של המקום המסדר את הכוכבים במשמרותיהם בכל עת ובכל שעה. [ביערות דבש (ח"ב דרשה ג') תירץ הקושיא, שהכונה בליקוי המאורות היא לא להליקוי שמוכרח מצד הטבע, כי אם לזה שיש במאורות העדר אור, וכמו שמצינו לפעמים כתמים שחורות וכדומה בשמש וירח, וזה אינו תלוי בחשבון וסיבה. ובחסדי דוד (תוספתא סוכה פ"ב ה"ז) תירץ, שכוונת רז"ל היא שלפעמים יארע הליקוי בזמן שאינו ראוי להיות כפי מהלך הגלגלים, ואז היא סימן שאינה אלא להורות פורעניות בשביל דברים הללן].

וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו כי נחמתי כי עשיתם. כתיב (ישעיהו מג:ז): "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". וכתב הרד"ק וז"ל: הקב"ה ברא יצירת האדם מאין ליש, לא מאין ממש, שהרי נברא מן העפר, אלא כיון שלא נברא מכמותו שהוא בשר, חשיב כאילו נברא מאין, וזה "בראתיו". היצירה תקון אבריו, וזה "יצרתיו", העשיה תקון מזונותיו וצרכי גופו, וזה "עשיתיו", עכ"ל.

וזה שאמר הכתוב, "ויתעצב אל לבו", דויתעצב ה' אל לבו של האדם, על שלבו חומד מה שעניו רואות והולך במעשיו אחרי שרירות לבו. "ויואמר ה' כי נחמתי כי עשיתם", כי עשיתי להם כל צרכם בשפע, ולפיכך נתקיים בהם "שמנת עבית ויטש אלוה עשהו", דכיון שעשה להם כל צרכם, הם נעשים שמן ועב על ידם.

סגולה להפוך המזל לטובה

כ"ד תשרי יארציט של הרה"ק פועל ישועות

רבי אליהו ב"ר שלמה גוטמאכר

מגריידיץ זי"ע

בספרו צפנת פענח (מאמר י"ד) כתב,

דמי שרואה דמזלו קשה, ילמד

המאמר י"ד בספרו,

ויועיל שיתהפך מזלו לטובה.

עוד כתב דיש לכוון בתפילת מעריב

ב"מסדר את הכוכבים", **שיתהפך**

מזלו לטובה

סגולה פאר ערליכע קינדער

סגולת אריה"ק כהדרכת הרה"צ מ'אראד זצ"ל

אריינברענגען יראת חטא אין אייערע קינד דורך א שטיין ביי קברי צדיקים.

וואס טוהט מכן דורות ישרים:

- א ת"ח וירש וואס טוהט עס שוין אסאך יאהרן צו העלפן אידן. וועט עס טוהן פאר אייער יצועה פרייוואט. בנאמנות. קאנפידענשעל.
- יערע נאמען איז א באזונדערע שטיין. באזונדערע עבודה און תפלות פאר א לענגערע צייט. אלעס ווערט געטוהן מיט גרויס איבערגעבענקייט. מיט כוונה, במתינות, אזוי האט עס די ריכטיגע כח.
- משרייבט די גאנצע נוסח אויפן שטיין סיי פאר מען באקט די חלות און סיי נאכדעם אזוי ווי אלע שיטות. די שטיין בלייבט אין דעם אויזען פאר 2 וואכען.
- מזאגט די תפילה 18 מאל אויפן שטיין. ביי די ריכטיגע צייטען.

דוקא אויף דעם מקבלידיגע אופן פון **מסן דורות ישרים** זעהט מען ווי עס ווערט מקיים די ווערטער פון אריה"ק אויפן האר: **בער הלב (-אנצירען זיין הארץ צו אידישקייט), שיתחבר לב לשמים לטובה (-סטייטש די גאנצע מענטש), וחרא מלאים (-וועסט זעהן וואונדער),** מ'קען עס געבען פון מעשר.

פאר מרטיס רומט-טקסט מכן דורות ישרים

dorosyesharim@gmail.com 917-635-3883

צופרידענע עלטערען פון מכן דורות ישרים זאגן:

”מײן קינד איז געווארען א אנערע מענטש. ער לערנט מיסר. ער וויל ענדיגען א מסכתא

”מײן זון בעהט מיך יועק מיך אויך 5 מינוט פאר סוף זמן קריאת שמע

”מײן יצחק האט ארויפגעלייגט א פילטער

”אײך האב נישט געהאט קיין מנוחה פארדעם. נישט וויסנדיג וואס מײן בחור טוהט

”כהאב געוואויבען זעהן הצלחה מיט מײנע קינדער נאכען מנדב זיין פאר מײן חברים קינד